



ROTTERDAMSCHES COURANT.

WOENSDAG 28 JANUARIJ.

Buitenland.

LONDEN den 26 januarij.

Volgens de *Observer* heeft de Koningin haar voornemen te kennen gegeven om de Parlementsitting niet in persoon te openen, weshalve de openingsrede den 3 februarij aanstaande door de Lords-commissarissen zal worden medegedeeld.

Aangaande de Perzische zaken behelst de *Times* nog nadere bijzonderheden. Het was den 9 december dat de stad Buschira zich overgaf, na vier uren lang het vuur der Engelsche vloot te hebben verduurd, die daarbij geen enkel man verloor. Het fort van Buschira was reeds den vorigen avond, na een hevigen strijd, ingenomen. De namen der vier gesneuvelde officieren zijn: de brigadegeneraal *Stopfort*, de kolonel *Malet* en de luitenant *Afferson* en *Warren*, terwijl de kapitein *Wood* gekwetst is. *Karrack* was den 4 december ingenomen. De Engelschen zagen groote versterkingen te gemoet.

Nog zegt de *Times* hoe eene tweede dépêche de aankomst te Trieste van de stoomboot *Australia*, met tijdigen uit Hong Kong van 16 december, vermeldt. Sir *J. Bowring* had bij de Indische Regering aanvraag om troepen gedaan, en een gedeelte der te Ceylon liggende troepen maakten zich tot hun vertrek naar China gereed.

De *Times* betoogt dat Engeland, na het sluiten van het jongste verdrag met China, een grooten mislag begaan heeft door zich, jaren achtereen, aan de stelselmatige schending van een zoo duur gekocht verdrag te onderwerpen, en dat de Engelsche Regering, door die inschikkelijkheid, zelve de oorzaak der verregaande en herhaalde beleedigingen is, welke zij van het Hemelsche Rijk ondergaan heeft. Ofschoon de steller een nieuwen oorlog tegen China betreurt, gelooft hij nogtans dat die voor de handelsbetrekkingen der beide Landen goede gevolgen hebben kan. Tijdens den vorigen oorlog heette het dat China de hoogst mogelijke mate van welvaart genoot en door in aanraking met buitenlanders te komen was. De overweging kan thans niet meer gelden, nu men weet dat China door twee partijen verscheurd wordt, die het als om strijd verwoesten, en dat Canton door een mandarijn wordt beheerscht die reeds 70,000 menschen om het leven heeft doen brengen, onder voorwendsel dat zij de opstandelingen begunstigen. Volgens den *Times* wordt de uitsluiting der Europeanen in China niet om staatkundige of vaderlandslievende redenen, maar alleen uit bekrompene mercantiele oorzaken volgehouden.

De Chinesche bewindslieden, met den Onderkoning aan het hoofd, willen zich zelve de voordeelen van den handel met het buitenland voorbehouden, en hierin ligt het geheele geheim der gedurige schending van het verdrag. De Chinezen zouden derhalve niet minder dan de Europeanen bij eene verandering winnen die deze laatsten in de gelegenheid stelde om in het binnenste des Rijks met iedereen vrijelijk handel te drijven.

Nog verneemt men uit dat dagbladartikel, ten opzichte van het verbranden der factorijen te Canton, dat reeds bij den aanvang van den twist alles wat zij inhielden daaruit was weggenomen, zoodat het verlies zich uitsluitend bij de vernielde gebouwen bepaalt. Evenzeer waren de waarden uit de Oostersche banken reeds lang geleden naar Hong Kong overgebracht.

Gedurende het jaar 1856 zijn in het geheel 141,913 landverhuizers in de haven van New York aangekomen, terwijl in het vorige jaar 1855 het getal der aldaar aangekomen landverhuizers slechts 196,233 bedroeg. In eerstgenoemd jaar vielen in de Vereenigde Staten 143 spoorwegongelukken voor, waarbij 195 menschen hun leven, 629 het gebruik hunner ledematen verloren. Door ongelukken van anderen aard kwamen 133 menschen om en ging voor eene waarde van ongeveer 27 millioenen dollars verloren.

PARIS den 26 januarij.

Doctor *Kern*, die als buitengewoon gezant van den Zwitserschen Bond met eene speciale zending belast is, heeft gisteren den Keizer zijne geloofsbriefen ter hand gesteld.

Bij de receptie, welke *Feruch-khan*, de Perzische gezant, li. zaterdag in de troonzaal van het paleis der Tuilerien bij den Keizer had, rigtte de Gezant de volgende woorden tot Z. M.: „Sire, dat de sedert geruimen tijd tusschen Frankrijk en Perzië bestaande vriendschapsbetrekkingen onlangs op nieuw zijn bevestigd, ben ik, op last van Z. M. den zeer magtigen Chahinchah van Iran, mijn doorluchtigen Souverein en Weldoener, belast tot Uwe Keizerlijke Majesteit de groeten en gelukwensen van mijnen Souverein te brengen. Het is een geluk voor mij dat mijne zending plaats grijpt op een tijd dat Frankrijk overloden is met zoo vele weldaden des Hemels: in de eerste plaats, de roemrijke bestijging van den troon van Frankrijk door Uwe Keizerlijke Majesteit; vervolgens, Sire, de geboorte van Z. K. H., den erfgenaam van uwe Kroon, eene gebeurtenis welke een waarborg is van den duur der dynastie van Uwe Majesteit en eene stof tot vreugde voor alle Franschen en voor alle vrienden van Frankrijk; wijders het sluiten des vredes tusschen de geallieerde Mogendheden en Rusland in deze hoofdstad van Frankrijk zelf. Eindelijk, Sire, kom ik in Frankrijk na het sluiten van een verdrag tusschen Perzië en het magtige Fransche Rijk, een feit

dat steeds het voorwerp der hoop en der wenschen van de beide Staten was geweest, een doel dat de pogingen der bestuurders en der Souvereinen van de beide Landen beoogden, en dat thans bereikt is met de hulp van God, overeenkomstig het innig verlangen der doorluchtige Souvereinen van Frankrijk en Iran.”

De Keizer antwoordde hierop als volgt: „Mijnheer de Gezant, ik acht mij gelukkig dat uw Souverein u heeft gelast mij zijne gelukwensen over te brengen. Toen de oorlog in het Oosten uitbarstte, trachtte ik volgaarne onze oude betrekkingen met Perzië te hernieuwen en zijne onzijdigheid is ons niet nutteloos geweest. Thans wensch ik mij zelven geluk met het tusschen onze beide Landen gesloten handelsverdrag, want wel gevestigde handelsbetrekkingen bevorderen steeds de vriendschap der Volken. Met leedwezen heb ik vernomen dat de oorlog is uitgebroken tusschen u en een mijner innigste bondgenooten; doch ik wensch hartelijk dat uwe zending in dit wetiddeel den terugkeer zal verhaasten van een duurzamen vrede. Ik betuig u dank voor de vleijende woorden welke gij tot mij rigt ten aanzien van Frankrijk, ten aanzien van den Keizerlijken Prins, en ik bid u aan mijne gevoelens van welwillendheid ten uwen opzichte te gelooven.”

Na vervolgens de personen van zijn gevolg aan HH. MM. te hebben voorgesteld, reikte de Gezant, namens zijnen Souverein, den Keizer de Koninklijke Perzische orde over en geschenken voor de Keizerin en voor den Keizerlijken Prins.

Mons.^r *François Nicolas Madeleine Morlot*, die door den Keizer tot aartsbisschop van Parijs is benoemd in de plaats van mons.^r *Sibour*, werd den 18 december 1795 te Langres geboren en is dus zijn 62ste jaar ingetreden; hij werd den 18 augustus 1839 tot bisschop van Orleans gewijd, den 28 juni 1842 tot aartsbisschop van Tours benoemd en den 7 maart 1853 tot kardinaal verheven, in welke laatste betrekking hij deel van den Senaat uitmaakt.

Tot heden toe stonden het onderhoud en het beheer der gebouwen van het Palais Royal, die door de prins *Jérôme* en *Napoleon* bewoond worden, onder het bestuur der civile lijst; maar thans verzekert men dat de Keizer, om zijnen Oom een nieuw blijf van achtiging te geven, het uitsluitend beheer der tot genoemd doel bestemde fondsen geheel en levenslang aan prins *Jérôme* zou hebben overgelaten, zoodat deze van alle verdere bemoeijingen des Ministers van het huis des Keizers ontslagen zal zijn.

De *Moniteur* behelst het uitvoerig verslag der investituur van de Bathorde, welke den 17 dezer in het Engelsch gezantschaps-hotel plaats greep, en van het banket dat daarop volgde. De generaal *Marris* is grootkruis, de generaals *Camon*, *d'Autemarre d'Erville*, *d'Allouville* en *Levaillant*, de vice-admiraal *Charner* en de contre-admiraal *Jurien de la Gravière* zijn kommandeurs, verscheiden andere Fransche officieren van verschillenden rang zijn ridders der genoemde Orde geworden. Lord *Cowley* sprak hen, zoo na als voor de investituur, in zeer vleijende bewoordingen toe. Aan den maaltijd namen prins *Napoleon*, lady *Cowley*, de Minister van buitenlandsche zaken, al de hier aanwezige vroegere en latere ridders der Orde, de dienstdoende aide-de-kamp van prins *Napoleon*, de heeren *Howart* en *Stuart*, eerste secretaris en eerste attaché van het Engelsche gezantschap, enz. deel.

De feestdrank, door prins *Napoleon*, in antwoord op dien van lord *Cowley* op den Keizer der Franschen, ingesteld, luidde woordelijk dus: „Ik stel de gezondheid van H. M. de Koningin van Engeland in en vereenig met dezen toast dien op het verbond der twee Westersche Volken! Ik hoop dat dit verbond zich niet tot eene voorbijgaande overeenstemming ten opzichte van een bijzonder vraagstuk zal beperken, maar dat het, op grondbeginselen gevestigd, overal vooruitgang en beschaving zal doen zegeprelen. Dat is het doel waarnaar twee groote Volken gezamenlijk streven moeten. De gezamenlijk verworven roem, de prijs van het edelste bloed, is voor hunne alliantie een waarborg voor de toekomst dien de tijd niet kan verzwakken. Zoo lang zij duren zal zullen wij sterk genoeg zijn om onze vrienden overal bij te staan en onze vijanden te doen terugdeinzen.”

Waarop lord *Cowley* dit antwoordde: „Mijnheeren! ik verzoek u met mij op de gezondheid van mijnen doorluchtigen gast, prins *Napoleon*, te drinken. Ik zeg Z. K. H. in naam der Koningin, van mijne Regering en van mijn Land, dank voor den feestdrank dien hij heeft uitgebragt, en voor de woorden vol welwillendheid jegens Engeland welke dien feestdrank vergezeld hebben. De door Z. K. H. geuite gevoelens strekken den Prins, den soldaat en den mensch tot eer. Een verbond, op andere beginselen, dan de door hem aangevoerde rustende, zou niet duurzaam kunnen wezen.”

Vervolgens stelde de Ambassadeur ook nog feestdranken op het Fransche leger en de Fransche vloot in, die door den maarschalk *Pélissier* werden beantwoord.

Het is gebleken, dat verscheiden valsche biljetten der Sardijnische Bank in de laatste dagen in omloop zijn gebragt.

De zaak van *Verger* en zijne voorziening in cassatie houden de Regering ernstig bezig. Men verhaalt dat de heer *Sibour*, bisschop van Tripoli en bloedverwant des vermoorden Aartsbisschops, zich naar de Tuilerien heeft doen brengen, om genade voor den moordenaar af te smeeken, maar zulks is niet waarschijnlijk, naardien

die Prelaat, volgens de laatste betigten, ten gevolge der beroerte die hem getroffen heeft, nog altijd buiten staat was zich te bewegen. Meer zeker schijnt het dat een geneeskundig dagblad, hetwelk aangekondigd had zijne lezers, in een wetenschappelijk artikel, te zullen ontfangen dat *Verger* krankzinnig is; zoowel van den Minister van binnenlandsche zaken als van dien van justitie het verbod tot opoeming van dat verhoog heeft ontvangen.

Verger zou hebben gezegd, dat, wanneer de Keizer een koen voorbeeld van hooge gerechtigheid wilde geven, hij hem tot aartsbisschop van Parijs had moeten benoemen. Men brengt dit zeggen bij als bewijs dat de moordenaar niet wel bij het hoofd is, of ten minste daarvan den schijn aanneemt.

Het gezamenlijk kapitaal der sedert drie a vier jaren voor weldadige doeleinden of tot bevordering der kunst in Frankrijk gehouden loterijen bedraagt ongeveer 65 millioen francs; het kapitaal voor die loterijen, het houden van welke de Regering gedurende denzelfden dag niet toeliet, zou de som van 660 millioenen overtroffen hebben.

De zes paveljoens van de centrale markt alhier zijn reeds ver gevorderd. Men is thans bezig de 200 kantoren van gegoten ijzer en de steenen tafels voor de handelaars te plaatsen; ieder paveljoen zal 350 plaatsen bevatten, welke vier lange rijen vormen.

Eene der drie giraffes, welke zich in den Plantentuin alhier bevinden, is aan eene longkwaal overleden.

Uit Marseille wordt gemeld dat het bestuur der Keizerlijke stoombootvaart aldaar op het punt gestaan heeft van het slagtoffer eens aanzienlijken diefstals te worden. Bij de aankomst der laatste pakketboot begaf zich een persoon, die van een uit Konstantinopel gedagteekend cognossement voorzien was, naar de haven en zeide tot een schipper: „Ga aan boord van de *Borysthene*, om voor de firma *Baltazzi*, waarvan ik de agent ben, de 140,000 francs te halen, welke aan die firma geadresseerd zijn. Ik heb in dit oogenblik grooten haast; ik moet boodschappen doen, van welke ik mij niet ontslaan kan. Gij zult mij op het gindsche punt der haven terugvinden.” De schipper begaf zich aan boord en ontmoette den scheepsluitenant, die hem, na inzage van het cognossement genomen te hebben, de 140,000 francs ter hand stelde. Eenmaal in het bezit dier som, keert de schipper terug, maar herinnert zich niet juist de hem aangeduide plaats der kade. Hij wacht één uur, twee uren. Daar hij niemand ziet komen gaat hij andermaal aan boord en verzoekt den luitenant het geld terug te nemen. Deze, die het cognossement in handen heeft, raadt den schipper aan naar de kade weder te keeren, naardien iemand die eene zop belangrijke som te ontvangen heeft wel niet nalaten zou weder te komen. De schipper begeeft zich op nieuw naar dezelfde plaats, maar zonder beter gevolg. Wanhopend door dat lang wachten, komt hij nogmaals aan boord van de *Borysthene*, op het oogenblik dat de eerste gelddrager der firma *Baltazzi* dezelfde som komt opelschen.

Toen helderde alles zich op. De diefstal was alleen door de verstrooijing van gedachten des schippers mislukt. Toen namelijk de bewuste persoon hem op het aangeduide punt niet gevonden had, moest hij noodwendig op het denkbeeld komen dat zijne list ondoelt was. Degeen die dit verhaal mededeelt heeft niet kunnen ontdekken of het cognossement valsch was. Gewoonlijk dienen in de Levant drie cognossementen, allen geteekend, om van de inscheeping van koopwaren of gelden te doen blijken. Het een wordt aan de administratie der pakketbooten overhandigd, het tweede aan den geconsigneerde gezonden en het derde door den afzender behouden. Men vermoedt dat het dit laatste geweest zal zijn dat in het hús van dezen doortrapten gaauw-dief was. Den schipper intusschen, die door zijne vergeetachtigheid een zoo aanzienlijken diefstal heeft doen mislukken, is eene boetedig van 500 francs geschonken.

De Koning van Sardinië is den 21 dezer uit Turijn naar Nizza afgereisd, om de Koningin-Weduwe van Rusland te bezoeken. De te Turijn geaccrediteerde leden van het Corps Diplomatiek zijn hem vooruitgereisd, met uitzondering echter van den vertegenwoordiger van Oostenrijk, wat men als een nieuw blijf beschouwde van de verkoeling, welke tusschen het Weener Hof en dat van St. Petersburg heerscht.

Een brief uit Bangkok aan den *Moniteur* deelt een uitvoerig en onderhoudend verslag der reis van den Franschen consul en onderhandelaar *de Montigny* en der overige met de zending naar Siam verbonden personen mede, waaraan het volgende ontleend wordt:

De ontvangst, den heer *de Montigny* in Siam van den kant der beide Koningen en van dien der ambtenaren met welke de Fransche onderhandelaar in betrekking gekomen is te beurt gevallen, is even schitterend als hartelijk geweest. Zij heeft bewezen hoe de zending welke de heer *de Chaumont* tijdens *Lodewijk XIV* aldaar vervulde eene goede herinnering heeft achtergelaten.

Den 29 juni met de kleine stoomboot *le Marceau*, door de zeilkorvetten *la Capricieuse* en *la Catinat* vergezeld, van Singapore vertrokken, kwamen wij den 9 juli ter reede van Bangkok aan. Terstond liet de heer *de Montigny* den gouverneur van Packnam, de eerste haven op de rivier Menam, officieel van zijne aankomst verwittigen. Reeds den volgende morgen ontvingen wij aan boord het bezoek van den Minister van marine des

Rijks, die ons namens zijne Souvereinen kwam verwelkomen en mededeelen dat de Kalaoum of eerste minister afgezonden was om ons aan land te ontvangen en te begroeten. Wij begaven ons dus terstond in de sloepen en werden, aan wal gekomen, een in Europeesche uniform gekleed infanteriekorps onder de wapenen, en eene batterij veldartillerie, die ons met zeventien kanonschoten begroette. Aan de aanlegplaats werden wij door den Gouverneur van Packnam verwelkomd en tusschen twee gelederen soldaten geleid, die het geweer presenteerden, tot wij den Kalaoum genaderd waren, die ons onder eene aan alle zijden opene tent afwachte. Het onderhoud met hem was zeer vriendschappelijk. Hij overhandigde den heer *de Montigny* een zeer beleefden brief van den tweeden Koning, broeder van den eersten Koning, en betuigde ons in zeer levendige bewoordingen zijne vreugde dat hij de aloude betrekkingen tusschen Siam en Frankrijk weder aangeknoopt zag. Eenige uren later vertrokken wij naar Bangkok, door een groot aantal barken begeleid, de roeijers waarvan geheel in het rood gekleed waren. De bevolking bedekte de beide rivieroeveren en overal langs onzen weg waren de Siamesche vlaggen gebeschen. De krachtige en weelderige tropische plantengroei, schoone dorpen en bevallige pagoden leverden het schilderachtigst gezigt op.

Des avonds werd het anker voor de eerste forten van Bangkok geworpen en stapten wij aan land, waar wij door den Kalaoum en den Phraklan of Minister van buitenlandsche zaken ontvangen en naar het paleis geleid werden dat de Koning, voor den geheelen tijd van ons verblijf, ter onzer beschikking gesteld had. Men deed ons de vertrekken besigtigen en liet ons achter bij eene tafel, aan welke wij met het tafelereedschap des Konings gediend werden, nadat men ons gezegd had dat Z. M. ons den volgenden dag in een bijzonder gehoor ontvangen wilde.

Werkelijk werden wij den volgenden avond, ten half acht ure, in draagzetels naar het paleis gebracht. Wij gingen tusschen gelederen van troepen van alle wapenen door, te midden waarvan wij kanonnen en mortieren opmerkten. De infanterie presenteerde het geweer. Op een der prachtig verlichte binnenpleinen van het paleis aangekomen, deed men ons in eene soort van hangar, met officieren en pages vervuld, afdalen. Het viel eenigzins moeilijk ons een weg te banen tusschen al die ambtenaren der Kroon, welke, naar Siamesche etiquette, langs de trappen en dwars bij de deur nedergehurkt zaten. Wij vonden den Koning in een geheel op Europeesche wijze gemeubeld vertrek, waar bijna alle kunstvoorwerpen van Franschen oorsprong waren. De Koning ontving ons met groote vriendelijkheid. De heer *de Montigny* bedankte hem voor al de bewijzen van welwillendheid, sedert onze aankomst ondervonden. Z. M. deed hem nevens zich zitten en het onderhoud werd, beurtelings in het Engelsch en Siameesch, met behulp van een tolk, gevoerd. De eerste of groote Koning is van middelbare lengte. Zijn gelaat drukt waardigheid en vooral een vlug begrip uit. Zijn gewaad herinnerde dat uit de middeleeuwen en bestond uit eene hemelsblauwe, met goud geborduurde, om het lijf sluitende zijden tunica, een bruin zijden met goud afgezette schort, eene zwarte kalot, op wier top een groote diamant schitterde en op het voorhoofd met een zeer grooten smaragd versierd. Ook aan de vingers en op de borst droeg hij talrijke edelgesteenten; zijne beenen waren onbedekt en zijne voeten met zwarte stoffen muilen, met goud omgord, geschoeid.

Hij schijnt vele Europeesche boeken gelezen en ontbonden te hebben, vooral die welke de geschiedenis der regerende Dynastien betreffen. Aan uitgebreide kennis der oude Oostersche talen paart hij een weinig kennis van het Latijn en genoeg van het Engelsch om het gemakkelijk te schrijven. Gaarne voegt hij dan ook bij zijne titels dien van professor in de talen. Het scheen hem zeer te hinderen dat hij geene brieven van den Keizer ontvangen had en herhaaldelijk ondervroeg hij den heer *de Montigny* hierover, die hem antwoordde dat zijn Souverein niet aan andere Souvereinen schreef alvorens tusschen hun Rijk en het zijne reeds internationale betrekkingen bestonden, maar dat de Keizer nogtans, om den Grootten Koning een blijk zijner hooge genegenheid te geven, zijnen gevolmagtigde gelast had zijn portret en dat der Keizerin den Koning van Siam aan te bieden. Hierover betoonde de Koning zich zeer voldaan en haastte zich dit bewijs van des Keizers beleefdheid aan zijn Hofgesin mede te deelen. De officiële ontvangst voor de plegtige overreiking der portretten werd op twee dagen later vastgesteld.

De volgende dag was geheel aan een zeer levendig verkeer tusschen de beide Koningen en den heer *de Montigny* gewijd. Van des morgens af tot in den nacht bracht een aantal pages en officieren van het hof bijna onafgebroken boodschappen van Hunne Majesteiten over, en eene kwistige menigte bloemen, door de hofdames gezonden en in allerlei vormen, als kroonen, diademen, lichtkroonen, vogelen, ja zelfs als olifanten geschakeerd. Des anderendaags deed de heer *de Montigny* de portretten in de receptiezaal ontblooten. Het waren goede kopijen der fraaije levensgroote, door *Winterhalter* geschilderd, in vergulde, met de kroon en het Keizerlijk wapen gedekte lijsten gevat. Terstond kwamen al de ministers en grootdignitarissen die bewonderen en bragten twee uren daarmede door. De geheele rivier kreeg een feestelijk aanzien; van alle stengen wapperden vlaggen en ons residentiepaleis werd met barken omringd, in welke men den aftocht van den stoet toefde.

Wij vertrokken ten één ure. Een detachement onzer matrozen en zeesoldaten, met hunne officieren en muzikanten, zat in Koninklijke booten. Daarop volgde eene geheel vergulde bark, door zestig in het rood gekleede roeijers voortgestuwd, en in het midden van welke de portretten Hunner Keizerlijke Majesteiten, onder een verguld verhemelte, door acht matrozen vastgehouden werden. Deze bark werd gevolgd door de onze, insgelijks door zestig mannen in het rood geroeid. Een detachement mariniers besloot den togt, en eene menigte andere vaartuigen volgde ons. Ten twee ure hadden wij het Koninklijk paleis bereikt. Zoodra de bark die de portretten bevatte gezien werd losten de Koninklijke veldbatterijen een en twintig schoten ter hunner eere. Wij zelf werden met zeventien schoten begroet. De mariniers vormden toen, met het geweer in den arm, twee gelederen, tusschen welke de schilderijen gedragen

werden. De heer *de Montigny* voegde zich daarachter en allen trokken wij, in draagzetels, naar onzen rang geordend, tusschen de troepen des Konings door. Die verscheidenheid van kleederdragt en wapenen leverde een allerzonderlingst schouwspel op. Men zag daar Siamesche, Maleische, Annamitische en andere krijgslieden, allen verschillend en de eenen al bonter dan de anderen gekleed; oorlogsolifanten, prachtig gezadeld, met hunne kornaks, en met snaphanen en sabels gewapende vrouwen, die het Amazonenkorps des Konings uitmaakten.

Eindelijk bereikten wij het gebouw dat de troonzaal bevat en rondom hetwelk ongeveer zeshonderd tamboers geschaard stonden, ieder van welke met een hertshoorn een hevigen slag op zijne trom gaf. Volgens de regelen der etiquette wachtten wij eenige minuten voor de groote deuren der troonzaal. Een grootdignitaris klopte, en na eene schijnbare onderhandeling werden de vleugeldeuren geopend. Eerst werden de portretten door Siamesche officieren binnengedragen en regts en links van den troon geplaatst. De zaal is zeer lang en in hare geheele lengte met twee rijen vierkante kolommen bezet. De wanden zijn letterlijk overdekt met verguldsel en de zoldering is verborgen door eene ontzettende menigte lichtkroonen en lampen, uit alle eeuwen en uit alle Landen der wereld. Met uitzondering van een te midden dezer groote zaal opengelaten pad was zij geheel gevuld door de Prinsen van den bloede en de grootwaardigheidsbekleeders, allen met lange mantels van goudstof bedekt en met voorovergebogen hoofd onbewegelijk nedergehurkt. Aan het boven einde der zaal, regt tegenover de groote deur, was de Koning in eene nis, onder een troonhemel, gezeten, geheel met een kleed van goudstof en edelgesteenten overdekt, terwijl eene vijftig duimen hooge kroon, met edelgesteenten als doorzaad en in een diamant ter grootte eener kleine okkernoot uitlopende, zijnen schedel dekte. Later liet hij ons deze kroon en de overige kroonsieraden zien; zij weegt ruim tien ponden en dwingt hem tot volkomen onbewegelijkheid. De diepste stilte heerschte in deze ruime zaal, waar, eenige langs de muren geplaatste wachters uitgezonderd, niemand regt op stond dan wij. Het geheel leverde een wel zonderling, maar plegtig en indrukwekkend gezigt op.

De heer *de Montigny* naderde toen, geheel alleen, den troon, boog zich drie malen en maakte den Koning, in eene Fransche aanspraak, het doel zijner zending bekend. De vertaling dezer aanspraak in het Engelsch werd den Koning overhandigd, en hij beantwoordde die met eenige zeer welwillende woorden, om te herinneren hoe sedert *Lodewijk XIV* geen Fransch ambassadeur noch oorlogschip naar Siam gekomen was, terwijl hij zich geluk wenschte dat, onder zijne regering, de oude vriendschapsbanden, die vroeger de beide Landen vereenigden, op nieuw werden aangeknoopt. Hij voegde hierbij voor dit gehoor de Prinsen van den bloede en de grootwaardigheidsbekleeders des Rijks vereenigd te hebben, om die den Franschen gevolmagtigde voor te stellen. Toen hoorde men het geklingel eener schel en Zijne Majesteit verdween achter eene gordijn van goudstof. Dadelijk stond iedereen op en de talrijke broeders, ministers en grootdignitarissen des Konings omringden den heer *de Montigny* en drukten hem de hand.

De Minister van buitenlandsche zaken geleide ons vervolgens naar de Koninklijke pagode, vertoonde ons de oorlogsolifanten en alles wat dat paleis zeldzaams bevat, hetwelk als eene kleine stad te midden van Bangkok uitmaakt. Daarna werden wij weder onder een hangar gebracht, waar ons een rijk voorziene disch toefde. Tegen het einde van den maaltijd sloeg de heer *de Montigny* drie hurrahs! ter eere des Konings voor, welke onmiddellijk door het driewerf herhaald *Leve de Keizer!* werden opgevolgd. Nu stond de Gezant op en onder de salvos van het geschut vertrokken wij in gelijke orde als wij gekomen waren.

KEULEN den 26 januarij.

Volgens berigt uit Tilsit van 23 dezer, is in de Russische grensstad Taurongen de runderpest uitgebroken en dient ten gevolge de invoer over de grenzen bij Laugszargen verboden, maar de loop der posten vrij gebleven. Aan Israëlieten welke niet tot het eerste koopmansgilde behooren is het binnenkomen niet vergund.

— De Keizer en de Keizerin van Oostenrijk hebben den 20 dezer een uitstap naar Como gemaakt en zijn ook daar, zoowel door het van alle kanten toegestroomd landvolk als door de stedelingen, met veel geestdrift ontvangen. De landingsplaats aan het meer was met duizende menschen bedekt. Tegen den middag verschenen HH. MM. om zich in te schepen en de bevallige oevers en schoone villas te bezigtigen. De togt werd door het schoonste weder begunstigd. Tegen vier ure des namiddags keerden de Vorstelijke personen naar Milaan terug.

De afkondiging der algemeene amnestie heeft, volgens dépêche uit Milaan van 25 dezer, eene onbeschrijfelijk goede uitwerking gehad. Des avonds was de geheele hoofdstad vrijwillig geillumineerd, en bij de afzending der dépêche werd de Keizer in den schouwburg della Scala met al de geestdrift der dankbaarheid begroet.

Door de meer gunstige stemming te Milaan verontrust, heeft de demagogische propaganda in Piemont eenige duizende gestedrukte plakaten over den post derwaarts gezonden, om de Milanezen te beduiden dat zij zich door valschen schijn laten bedriegen. Het behoeft nauwelijks gezegd te worden dat de afzending hare eigenlijke bestemming niet bereikt heeft.

— In een der voornaamste Duitsche dagbladen wordt de zedelijke toestand der hoofdstad Weenen met de zwartste kleuren afgeschilderd en wordt onder de oorzaken daarvan de slechte geest der zoogenaamde volksbladen genoemd, die met schrikbaarlijke en onzedelijke romans en verhalen opgevuld zijn. Het familieleven wordt, volgens den steller, sterk verwaarloosd en het aantal der onwettige geboorten is ontzettend, zoodat onder de ruim 22,000 kinderen, ten jare 1855 te Weenen geboren, ongeveer 13,000 onechten geweest zijn.

(Per Telegraaf.)

MARSEILLE den 26 januarij.

De Indische en Chinesche brievenmaal is aangekomen. Uit Bombay wordt de val van Buschira bevestigd. Van de Engelschen zijn 4 officieren en 20 soldaten gedood. De troepen lagen tusschen de stad en de vesting verschanat. — Te Canton bleef de toestand onveranderd. De Franschen hebben tot vernieling der forten medegewerkt.

Binnenland.

's GRAVENHAGE den 27 januarij.

Z. M. heeft bewilliging verleend tot oprigting der naamlooze vennootschap: *de Middelburgsche Stoompellerij en Meelfabriek*, en zulks op den voet in de overgelegde authentieke acte omschreven.

— De gewone audientie van den Minister van Marine zal op vrijdag den 30 dezer geen plaats hebben.

— Eergisteren is eene soiré gehouden bij den baron *Dobhoff*, minister van Oostenrijk, waarop zich heeft doen hooren de heer *Leopold de Meijer*, pianist van Z. M. den Keizer van Oostenrijk.

— Gisteren heeft door heeren Burgemeester en Wethouders alhier op het Raadhuis de herbesteding plaats gehad van het onderhoud aan de pompen, wacht- en octrooihuizen en eenige gebouwen van de gemeente, over 1857, waarvoor alnu wederom de minste inschrijver was de heer *J. C. Pietersen*, alhier, voor de som van f 2760.

— In de zaak van den heer *F. C. S. Schultz*, plattelands-heelmeester te Vlissingen, requirant van cassatie tegen een in hooger beroep gewezen vonnis van de arrondissements-regtbank te Middelburg, heeft de heer advocaat-generaal *Gregory*, ter terechtzitting van den Hoogen Raad van heden, zijne conclusie voorgedragen. Z. E. H. A. heeft in een breedvoerig betoog bestreden de in de laatste jaren bestendig volgehouden leer van den Raad, dat de instructie voor de plattelands-heelmeesters, als niet in het *Staatsblad* geplaatst of op eenige andere wijze ter kennis van de ingezetenen gebracht, niet verbindend is aan te merken. De Advokaat-Generaal heeft integendeel de verbindbaarheid der instructie volgehouden, zoowel met het oog op de letter der wet van 12 maart 1818 (*Staatsblad* n.º 16), speciaal art. 7, als in verband met hare geschiedenis, waarbij hij ook deed gelden de omstandigheid, dat de plattelands-heelmeesters op de bedoelde instructie een plegtigen eed hebben afgelegd. Al mogt nu ook die instructie voor de ingezetenen in het algemeen niet verbindend zijn, zij is het wel voor de plattelands-heelmeesters, aan wie elk in het bijzonder een exemplaar is uitgereikt, op welke instructie hun eed is afgelegd, en die een gevolg is van het voorschrift der wet, dat er naar verwijst. Tot voorbeeld bragt de Advokaat-Generaal ook bij het reglement voor de deurwaarders crimineel, dat evenmin in het *Staatsblad* is geplaatst en desniettemin zeker door de regterlijke collegiën als wettig verbindend wordt beschouwd en dan ook, bij overtreding, toegepast. De Advokaat-Generaal heeft dan ook op voorschreven en andere gronden het voorgestelde middel van cassatie niet aannemelijk geacht. Hij heeft evenwel tot vernietiging van het beklagde vonnis geconcludeerd, op grond van gemis aan beslissing, of in Vlissingen (volgens genoemde wet met het platteland gelijk gesteld) één of meer medicinae-doctores gevestigd zijn, en mitsdien tot verwijzing der zaak naar het Hof in Zeeland. De uitspraak is bepaald op 11 februarij.

ROTTERDAM den 27 januarij.

Uit het veertigste jaarlijksch verslag van het fonds ter aamsediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden, uitgebragt den 30 juli 1856, blijkt, dat de collecte in 1855 heeft opgebracht f 27,047.07½. Het getal der verminkten en nageblevenen van gesneuvelden is weder met 56 verminderd. Het aantal der infirmen daarentegen is weder van 1088 tot 1094 geklommen. Onder de bedeelde infirmen behooren: 78 blinden, die te Waterloo gestreden hebben; 319 blinden, die den strijd met België bijwoonden; 20 blinden, die in Neerlands Overzeesche kolonien of bezittingen buiten Europa gestreden hebben; 166 blinden, die geene veldtogten hebben mede gemaakt; 134 infirmen, die te Waterloo hebben gestreden; 91 infirmen, die den strijd tegen België bijwoonden; 38 infirmen, die in de kolonien of bezittingen buiten Europa streden; 83 infirmen, die in en door de dienst zijn gebrekkig geworden, zonder veldtogten te hebben mede gemaakt; 138 veteranen van 40jarige dienst, en 27 gebrekkige zeelieden, te zamen 1094 infirmen. Gedurende 1855 zijn in het invalidenhuis verpleegd 82 verminkten en infirmen militairen. Op 31 december van dat jaar bestond de bevolking uit 72 man, onder welke 48 deelgeregtigden en 24 in koloniale dienst infirm geworden krijgslieden, wier verpleegkosten worden vergoed. De geheele kosten van het invalidenhuis waren in 1855 f 23,027.70.

— Aan het *Dagblad van Zuidholland en 's Gravenhage* wordt het volgende uit Amelide gemeld: Bij gelegenheid van het inschrijven der lotelingen voor de nationale milite, had alhier het volgende voorval plaats. Eene moeder, wier zoon ook moest ingeschreven worden, kwam het bureau verwittigen, dat haar zoon kwade voeten had en niet kon verschijnen, waarmede de burgemeester echter geen genoegen nam, maar het zelf onderzoekende, vond hij den ongelukkige, door zijne ouders opgesloten bijna naakt, op eenige wassen stroo en oude voden krom in elkander getrokken, met bevrozen voeten in een vochtig hok liggen. De regtbank van Gorinchem heeft zich de zaak aangeetrokken en een onderzoek aangevangen.

— Gisteren is aan de Leydsche Hoogeschool tot doctor in de geneeskunde bevorderd de heer *J. van Nes*, van Boskoop, na openbare verdediging van een Akademisch proefschrift: *Over de pathologie der geelzucht, beschouwd van het standpunt der physiologie*.

— Uit het bevoers gemelde twaalfal is door den kerkeraad der Hervormde gemeente te Woerden het volgend zestal en drietal van predikanten geformeerd, alphabetisch gesteld, als: zestal, dd. *P. M. Losgert*, te Bergambacht; *F. W. Merens*, th. dr., te Baarn; *A. J. Molenaar*, te Harderwijk; *G. L. Fruitier de Talma*, te Scherpenzeel; *J. J. van Toorenbergen*, te Vlissingen, en *I. C. de Vijver*, te Veenendaal. Drietal, dd. *Merens*, van *Toorenbergen* en *de Vijver*.

— Li. zondag avond tusschen half zes en zeven ure had te Leyden ten huize van den heer *T.* poging tot diefstal plaats, die echter gelukkig door de goede zorgen der politie werd verijdeld. Op genoemd tijdstip traden drie mannen, door middel van een valschen sleutel, de woning van gezegden heer *T.* binnen; de politie evenwel, door ijverige nasporingen van de zaak onderdicht, had zich reeds bij voorraad van het terrein, waar de diefstal zou plaats hebben, verzekerd, nadat alvorens de bewoners, om geen argwaan te verwekken, zich omstreeks kerktijd hadden verwijderd. De dieven schijnen

— Gisteren hadden ten Raadhuize te Amsterdam de navolgende aanbestedingen plaats, als: 1^o, in drie percelen het bouwen van eenige steenen wallen langs verschillende grachten, ter gezamenlijke lengte van 2,436 ellen; hiervan werden aannemers de heeren: Eerste perceel, *H. Boekel*, voor de som van f 47,000; tweede perceel, *K. Kooy*, voor de som van f 56,900; derde perceel, *J. C. van Berkum*, voor de som van f 48,700. En 2^o, het onderhoud aan de overige stads houten en steenen wallen tot ultimo december 1857; hiervan werd aannemer de heer *H. Boekel*, voor de som van f 626. 81; dit laatste op prijstarief.

— Eergisteren is te Nieuwediep van Harderwijk per scheepsgelegenheid aangekomen een detachement koloniale troepen, sterk 125 man, onder kommando van den 2den luitenant *Prins*, bestemd voor Oostindië, welk transport daarna is overgegaan aan boord van het koopvaardij schip *Walvisch*, kapitein *Schut*.

— Te Dongen heeft zich reeds sedert eenige dagen een ooljevaar vertoond, waaruit men aanhoudend zacht winterweder wil afleiden.

— Den 14 juli 11. had een meisje uit Overasselt het ongeluk van getroffen en zwaar aan het hoofd verwond te worden door een steen, van de stads-waag te Nijmegen

— In het dagblad *Overijssel* las men dezer dagen :
„ Men herinnert zich , dat bij de laatste verkiezingen
voor een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Nopens deze zaak zegt het *Weekblad van het Regt* thans het volgende: „Ten aanzien van het berigtje, overgenomen uit de *Overzessel*, betrekking hebbende tot de behoeven der armen te Rotterdam, heeft de redactie van het *Weekblad van het Regt* zich niet vermaand te oordeelen over de juistheid of onjuistheid daarvan. Het is echter wel wettig en loofbaar dat men de aandacht op die behoeven vestigt, en dat men de bestrijding daarvan aan de overheid aanbeveelt. De redactie van het *Weekblad van het Regt* doet daarom slechts een beroep op de goedertierenheid der lezers, om de afhandeling van die zaak door de overheid te volgen, en de noodzakelijke maatregelen te nemen, welke de bestrijding van die behoeven vereischen.”

— De waterhoogte te Arnhem was den 26 dezer 2,15 el.

— Te Brussel heeft men, onder het toezigt van vele aanzienlijke staatsmannen en geleerden, het hoogst be-

— In het afgeloopen jaar zijn te Swinemünde aangekomen 160 en van daar vertrokken 168 Nederlandsche schepen.

66 J. — A. de Haan, z. — A. J.
BEVALLEN: C. de Klerk, geb. Vogel, levenl. z. — P. Koffijberg,
geb. Plat, z. — A. Oudenaarden, geb. Eggers, d. — E. de Goede,
geb. van Gijn, d. — M. Bagijn, geb. Paludanus, z. — T. M.
Broeren, geb. van Wesenberg, z. — A. J. Sommeling, geb. Goedel,
d. — W. J. van Zuylenkom, geb. Rinnooy, d. — C. van der Velde,
geb. Schiebaan, z. — J. F. Remeus, geb. van der Pijpen, d. —
P. J. Daale, geb. Bourguignon, z. — C. van der Giessen, geb.
Hoffman, z. — H. F. Hartman, geb. Driemeijer, z. — T. Singels,
geb. van den End, z.

VERKOOPING VAN AANDEELEN,
in het Notarishuis te Rotterdam,

N.º 8. Een Honderd Twintigste Aandeel in het Barkschip *NAGASAKI*, groot 375 Lasten, gebouwd in 1841. Boekhouders de Heeren *Pistorius* en *Bicker Caarten*, te Rotterdam. Om f 300 verkocht.

O. ten N.
BRIEFLE 27 jan. (N. O.) Gearriveerd *Hofnung*, Heijenga, van
Windau, laatst van Cuxhaven. — Vertrokken *Schledam* (st.) naar
Londen.

VLIE 25 januarij. (O. N. O.) Niets gepasseerd.

VLISSINGEN 25 januarij. Van Antwerpen zijn de Schelde afge-
komen en heden van deze reede vertrokken *Antyropa*, Bauning, naar
Rio-Janeiro; *Quinten Metz*, Michelsen en *Joanna Ansgaard*.

Het schip *Henriette*, kapit. H. Chevallier, van Rotterdam naar Soerabaja, te VLISSINGEN binnen, heeft den 25 jan. de reis voortgezet.

Van MESSINA 8 jan. *Geertruida Anna*, Ritzes, naar Palermo. —
Van MARSEILLE 25 jan. *Catharina*, Timmer, naar Antwerpen.
Van BORDEAUX 22 januarij *Maria*, Visser, naar Rotterdam.

Engeland.
Het schip *Bernard*, kaplt. Beckman, van Amsterdam naar Kon-
stantinopel, te RALMOUTH nit zee ierna heeft den 22 jan. de ad-

De Ned. bark *Laura & Aelis*, kapit. H. von Noël, van Newcastle naar Soerabaja, was den 24 jan. op de hoogte van WIGHT.
Het Ned. kofschip *Jeanné Marie*, kapit. Kolle, van Riga naar Bordeaux, was den 23 jan. op de hoogte van de SINGELS.
De bark *Herman & Bouter*, kapit. R. J. Bouter, van

Gepraald:
Den 5 december, op 14 gr. 23 min. ZB. en 7 gr. 35 min. OL.,
het Ned. fregat-schip *Konigsberg* (8), van Batavia naar Amsterdam.

Cargalijs ten.
Rotterdam.

St. Domingo hout en 1000 vaatj. Harst, C. Hemmann en Co.; 2512 vaatj. Harst en 200 dito Extract Verwhout, Gebr. Nottebohm; 150 kistj. Koopm. en 1 k. inh. 1 Velocipède, A. Ellerman; 10 k. Kaarsen, B. A. Mispelblom en Co.; 300 kistj. Extract Verwhout en 20 z. Guano.

Mispelblom en Co.; 300 kistj. Extract Verwhout en 20 s. Guano, Coomans, Born en Philippi; 2 k. Vvasdoek, A. Berlijn; 10 b. Hop, 8 vaatj. Appelen en 2 vaatj. Meel, R. Kraemer en Co.; 4 vaatj. en 6 kistj. Vet, Hulstkamp en Zn en Molijn: 20 vaatj. Appelen en

In lading liggende Schepen

BATAVIA, mede voor Passagiers, waartoe hetzelfde uitmuntend is ingerigt, het nieuw extra op de schelde gekoofd Nederlandsch gek. Campaigne-Barkschip *Landouw*, Kapitein *P. A. Klynsburg*.

BATAVIA, mede voor Passagiers, waartoe hetzelfde uitsluitend is ingerigt, het extra snelschip gekoepd Nederlandsch Barkschip *Elisabeth*, kapitein *W. C. F. F. F.*, voernde eenen gekwamenen Scheepsbetier. Als in kantoren van *W. C. F. F.*

LONDONDERRY, het Nederlandsch Kofschip *Jang Andries*, Kapit.
T. A. Steffens. Adres bij *Kuyper, van Dam en Smoor*.
PADANG, het Nederlandsch Barkschip *Keeta*, Kapitein *J. B. C.*

SOERABAJA, voor Geederen en Passagiers, het nieuw gebouw
gekoperd Nederl. Campagne-Barkschip *Issac da Costa*, kapit.
M. Louschen, hebbende uitmuntende Inrigtingen voor Passagiers
en voerders eenen schitterenden Scheepsinterieur. Aanv. 1891.

TRIESTE, het sneelschip Nederl. Schoenerschip *Orion*, kapit. J. J. Buijs, Adres: H. Kuyper, van Dam en Snow.

Beursberigten.
WAPPE den 26 Januarij

De Geconsolideerden 3 pc. 934 a f. Rusland 5 pc. 108; dito 4 pc. 993. Spanje 1 pc. 23; a f.; dito Bulienl. 3 pc. 40 a f.; dito Cert. 53 a f.; dito Amort. 53 a 6. Mexico 3 pc. 215 a f. Venezuela 4 pc., 35; a 37; dito Uitg. 15 a f.

Spanje 1½ pc. 23; dito Binnenl. 3 pc. 86½. Metalliek 5 pc. 72½.
AMSTERDAM den 27 Januarij.
 Laagste Hoogste Gebiev.
 koers koers koers.

FRANKR.,	Certificaten.....	4	»	63
RUSLAND,	Obl. bij Hope & Co.....	5	»	104½
»	ditto ditto 1828/29	5	»	102½
»	Cert. ditto 1831/33	5	»	97½

POLSK, Aand. 1835, f. 800.....	f.	151½		152	
" Obligation	4 pct.	77½			
SPANJE, Buitenlandsche	1½	23½		23½	23½
" dito	3	40½			
" Rianen, f. 2000	2	26½			

	ditto Nation, Messen.	8	77	77	77
	ditto Metallik	24	39	39	
	Weener Aand. N. 250..	4			
BELGIE,	Certificaten	24			
	ditto by Rothschild	24	52		

Pruiss. Aand. 1854, 3 pc.,	210.	Denemarken, te Londen,
3 pc., 81.	Brasilië, Geldf. 1824, 4	100, 5 pc., 97½.
4½ pc., 75.	Ecuador 1855, 1 pc., 14½.	Noord-Amerika Certific.
Bankactien 1½.	Louisiane, 5 pc., 100.	U.S. 2½.

pruizen, zeer levendige vraag.
Laatste prijzen ten 5 ure: Holland 2½ pc. 63½. Spanje 1½ pc.
 23½; dito Binnenl. 3 pc. 36½. Oostenrijk, Metaaliek 5 pc. 75½.

AMSTERDAM den 26 Januarij.	
Metalliek.....	f 27. 85.
Nat. Met. Coup.....	- 29. 50.
Napelsche.....	- 25. 70.
Spanische Piast.....	f 2. 38.
Hamb. Russen.....	- 35. 62½.
Russ. in Zils. 8	26 50

Napelsche	25. 70.	Russ. in Zilv. R.....	35. 56.
Div. Eng. in A.....	11. 60.	Poolsche in A.....	27. 37.
Eng. Russen.....	11. 60.	Coup. Port. 1 Jan. 1848	
Fransche.....	55. 121.	per A 2.....	— —
Belgische.....	55. 62.	Snaans. Chann. nar fe.	— —

Ons innig geliefd jongste Kind, JACOB JACOBUS,
overleed heden tot onze diepe droefheid.

Rotterdam
27 Januarij 1857.

J. SICHTERMANN.
J. SICHTERMANN,
SIRKA.